

[Grete Mølbak Frederiksen.]

man kan klage bagefter, hjælper ikke på det, der er sket, og en nægtelse, som har fundet sted dagen eller nogle dage før begravelsen foretages, kan man næppe nå at få sendt klage over, således at den, der ønsker at tale i kirken, får lejlighed til det. Lovene bør være sådan, bør forklares og administreres sådan, at de ikke kommer til at virke som en hemsko eller at virke krænkende for mennesker, som føler sig hjemme i kirken og har trang til at tale i kirken ved denne bestemte lejlighed. Jeg tror, at vore kirker er tjent med, at der ikke lægges de mennesker, som føler sig kaldet til i en sådan situation at tale i kirken, hindringer i vejen, og da det vitterligt sker, ville jeg have været taknemlig, om ministeren havde foranlediget, at dette spørgsmål blev klaret, eventuelt derigennem, at det svar, som man i 1937 gav biskoppen i Viborg stift, udsendes til samtlige biskopper, så alle får den besked.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg ved ikke, i hvor mange tilfælde der er handlet uklogt af præsterne. Der er nævnt to tilfælde her; der har sandsynligvis foreligget flere, det skal jeg ikke nægte; i hvor vid udstrækning, har jeg ikke skøn over, men hvordan skulle man affatte et cirkulære, som klart angiver linierne? Vi kan ikke komme udenom, at ansvaret er og bør være præsternes, og ved at udsende cirkulærer med bestemte linjer løfter vi ansvaret fra præsterne og tager ansvaret på os selv. Når der er adgang til at klage, kan det måske ikke hjælpe, som det ærede medlem meget rigtigt sagde, i det foreliggende tilfælde, men der kan skabes præcedens, og det tror jeg må være nok. Jeg må bede det ærede medlem forstå, at det ville være meget vanskeligt for kirkeministeriet om et så ømfindtligt emne at udsende et cirkulære, der klart siger, hvordan præsterne skal skønne. Afgørelsen må bero på præsternes eget skøn; de må have ansvaret, og dette ansvar kan man ikke tage fra dem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om sømandsuddannelse.

Valgt blev: *Severin Hansen, Dons, Dose, Henry Hansen, Erik Jacobsen, Marinus Larsen, P. K. Thomsen, H. C. Andersen;*

Elmquist, Stegger Nielsen, Villemoes, Bouet, Jørgen Otsen, P. A. Poulsen og Fr. Kristiansen.

Dernæst foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 731).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om mål og vægt.

(Første behandling findes i tidenden sp. 250; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 505).

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Henry Hansen): Udvalget til behandling af lovforslaget om mål og vægt har afholdt 7 møder og har haft samråd med ministeren for handel, industri og søfart. Endvidere har udvalget haft forhandlinger med justerdirektøren om tekniske enkeltheder vedrørende lovforslaget. Der er modtaget skriftlige henvendelser fra fiskehandlerforeningen for København og omegn og fra guldsmedefagets fællesråd. En deputation fra fiskehandlerforeningen for København og omegn har haft foretræde for udvalget.

Der er ikke opnået enighed i udvalget, der har delt sig i et flertal, bestående af socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti, og et mindretal, det radikale venstre. Flertallet ser på sådan det, at det